

[C. J. F. Sven.]

sætte en Bemærkning, som jeg maaske ellers havde glemt. Jeg kunde have stemt for det, da det blev fremsat! Ja, jeg ved ikke, om man plejer at stemme ved et Lovforslags Forelæggelse, jeg ved heller ikke, om man plejer at stemme ved et Lovforslags første Behandling; derimod ved jeg, at et af vore Medlemmer, nemlig Overretssagfører Ulrichsen, der den Gang var Medlem af Gruppen, stod op og talte i Tilslutning til den højtærede Statsminister, og jeg ved, at jeg personlig blev indvalgt i Udvalget, men da den højtærede Statsminister og de øvrige Forslagsstillere end ikke gjorde sig den Ulejlighed at komme til Stede ved Udvalgets Konstituering, kunde altsaa den højtærede Statsminister ikke skaffe sig den Underretning, som han aabenbart nu saa gerne vilde have haft den Gang, nemlig at jeg allerede, da han forelagde Forslaget, gerne vilde yde min Medvirkning til dets Gennemførelse. Men det er ejendommeligt at se den Forandring, der sker fra det Øjeblik, da man er i Opposition, og til det Øjeblik, da man sidder paa Regeringsbænken. Medens man er Opposition, farer man op som den unge, fyrrige Helt, da gælder det bare om at faa sit Forslag vedtaget, men i det Øjeblik man bliver Minister, melder Betænelighederne sig: Vent nu lidt, giv nu Tid, vi maa dog have Sikkerhed for, at Lovforslaget kan blive gennemført. Det er ellers ikke noget, man ser hos Socialdemokratiet, at de paa Forhaand ønsker Garanti for, at de Forslag, de fremsætter, kan blive gennemført; jeg tror, at hvis det skal være Normen for Lovgivningsarbejdet, kan vi ikke vente saa særlig mange Lovforslag fra det højtærede Ministerium, for det kan da ikke paa Forhaand faa Garanti for, at Lovforslagene i den Form, hvori man fremsætter dem, vil blive gennemført i det andet høje Ting.

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem ikke at fortsætte med at omtale Restaurationsskatten; det er Tillægsbevillingslovforslaget, der foreligger til Behandling, og ikke det af det ærede Medlem privat indbragte Lovforslag.

C. J. F. Sven: Deri er jeg fuldkommen enig med den højtærede Formand, men der foreligger paa Tillægsbevillingslovforslaget et Forslag om at nedsætte Restaurations-skatten med et vist Beløb.

Formanden: Ja, men det er for det foregaaende Aar.

C. J. F. Sven: Det har en Tilknytning til Lovforslaget, men naturligvis, hvis jeg ikke maa tale om det, maa jeg bøje mig; jeg var i øvrigt lige straks færdig og vilde kun gøre en Bemærkning til, som jeg haaber, den højtærede Formand vil tillade mig. Man har i Pressen henvist til, at Ministeriet ikke kunde gaa med til Lovforslaget, fordi man maatte have nogen Kompensation. Det er da højst ejendommeligt, at da den højtærede Statsminister fremlagde sit Forslag, var han selv inde paa Kompensationsspørgsmaalet, og han udtalte ved den Lejlighed, at der ikke kunde være den ringeste Tvivl om, at der for Øjeblikket var Højvande i Kassen — det lader altsaa til, at nu er der ikke længere Højvande i Kassen —, og al Tale om, at man ikke finansielt skulde kunne bære det Tab, som en Nedsættelse af Restaurationsskatten vilde medføre, afviste den højtærede Statsminister ganske. Jeg vilde finde det rigtigt, at man her paa Tillægsbevillingsloven tog det Forslag i Betragtning, som er fremsat fra vor Side, og jeg venter aldeles bestemt, at Forslaget ogsaa vil komme til Behandling, inden Rigsdagen bliver hjemsendt.

Ole Bjørn Kraft: Jeg vil gerne have Lejlighed til at gøre en Bemærkning til Ændringsforslag Nr. 338, Betænkningens Nr. 197. Det fremgaa deraf, at Eftersynsarbejderne paa Torpedobaaden „Spækhuggeren“ har maattet være mere omfattende, end man formodede, da der blev anvist et Beløb paa 650 000 Kr., dels til Istandsættelse af denne og en anden Torpedobaad og dels til Fremskyndelse af Nybygning af Flaademateriel, særlig 3 Torpedobaade. Det har vist sig, at Eftersynsarbejdet paa Torpedobaaden „Spækhuggeren“ og paa Torpedobaaden „Vindhunden“ er blevet ca. 35 000 Kr. dyrere, end man den Gang havde beregnet. Af disse Tal vil det med stor Tydelighed fremgaa, hvor berettiget det var, naar vi fra konservativ Side rejste Krav om Bevillinger til Istandsættelse af Flaadens Materiel for i det mindste at have nogen Mulighed for at holde Flaadens Linie i sødygtig Stand. Det er ogsaa et Vidnesbyrd om den Tilstand, hvori vor Flaade befinder sig, naar der til en Istandsættelse af nærmest normal Art af 2 Torpedobaade pludselig maa anvendes saa stort et Beløb, som der her er Tale om. Det viser, hvor berettiget det var, naar vi forlangte, at man skulde sætte de militære Bevillinger, i Særdeleshed de maritime, i Vejret for at standse det materielle Sammenbrud, som bliver mere og mere klart for Flaadens Vedkommende, og at man i